

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 8. septembra 2005 *

Vo veci C-288/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Rakúsko), z 28. júna 2004 a doručený Súdnemu dvoru 6. júla 2004, ktorý súvisí s konaním:

AB

proti

Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts, K. Schieman, E. Juhász (spravodajca) a M. Ilešič,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- rakúska vláda, v zastúpení: H. Dossi, splnomocnený zástupca,

- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a C. Jurgensen-Mercier, splnomocnení zástupcovia,

- portugalská vláda, v zastúpení: L. Fernandes a M. Mesquita Palha, splnomocnení zástupcovia,

- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Krämer a C. Ladenburger, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. apríla 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 13 a 16 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev, pôvodne pripojeného k Zmluve

o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločností podpísanej 8. apríla 1965, neskôr na základe Amsterdamskej zmluvy k Zmluve o EŠ (ďalej len „protokol“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom AB, miestnym zamestnancom na zastúpení Komisie vo Viedni, a Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk (príslušný rakúsky daňový úrad, ďalej len „Finanzamt“), o otázke, či je možné pánovi AB vyrubiť vnútroštátnu daň z príjmu.

Právny rámec

Právo Spoločenstva

- 3 Podľa článku 28 ods. 1 Zmluvy o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločností, neskôr po vstupe Amsterdamskej zmluvy do platnosti podľa článku 291 ES, Európske spoločenstvá požívajú na území členských štátov výsady a imunity nevyhnutné pre plnenie svojich úloh za podmienok definovaných v protokole.
- 4 Článok 13 protokolu upravuje:

„Úradníci a ostatní zamestnanci spoločností podliehajú v prospech spoločností dani z plátov, miezd a požitkov vyplácaných im spoločnosťami v súlade s podmienkami a postupmi stanovenými Radou na návrh Komisie.

Sú vyňatí z vnútroštátnych daní z platov, miezd a požitkov vyplácaných spoločnosťami.“

5 Článok 16 protokolu upravuje:

„Rada určí na návrh Komisie a po porade s ďalšími dotknutými orgánmi kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov spoločností, na ktorých sa úplne alebo čiastočne vzťahujú ustanovenia článku 12, článku 13 ods. 2 a článku 14.

Mená, služobné hodnosti a zaradenia a adresy úradníkov a ostatných zamestnancov spoločností zahrnutých do týchto kategórií sa pravidelne oznámia vládam členských štátov.“

6 Článok 18 prvý odsek protokolu detailne upravuje, že výsady, imunity a výhody sa priznávajú úradníkom a ostatným zamestnancom Spoločností výlučne v záujme Spoločností.

7 Na základe článku 16 protokolu prijala Rada nariadenie (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 z 25. marca 1969, ktorým sa stanovujú kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov Európskych spoločností, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia článku 12, druhého odseku článku 13 a článku 14 protokolu o výsadách a imunitách spoločností (Ú. v. ES L 74, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 39). Článok 2 tohto nariadenia okrem iného upravuje:

„Ustanovenia druhého odseku článku 13 protokolu o výsadách a imunitách spoločností sa uplatňujú na nasledovné kategórie:

- a) osoby, na ktoré sa vzťahuje Služobný poriadok úradníkov alebo Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov spoločenstiev, vrátane osôb, ktoré poberajú náhradu stanovenú pre prípad prepustenia zo služobných dôvodov, s výnimkou miestnych zamestnancov;

...“

- 8 Články 2 a 3 nariadenia Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev a osobitné pravidlá, ktoré sa dočasne uplatňujú na úradníkov Komisie (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 5), v znení platnom do 30. apríla 2004, upravujú Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev (ďalej len „služobný poriadok“) a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev (ďalej len „PZOZ“).
- 9 V súlade so svojím článkom 1 sa PZOZ uplatňujú na každého zamestnanca, ktorý bol prijatý na základe zmluvy medzi ním a Spoločenstvami. Takíto zamestnanci sú dočasní zamestnanci, pomocní zamestnanci, miestni zamestnanci alebo osobitní poradcovia.
- 10 Článok 4 PZOZ upravuje:

„Na účely týchto podmienok zamestnávania ‚miestni zamestnanci‘ znamenajú zamestnancov prijatých podľa miestnych zvyklostí na vykonávanie manuálnych a pomocných činností, zaradených na pracovné miesto, ktoré nie je uvedené v zozname pracovných miest pripojenom ku kapitole rozpočtu týkajúcej sa jednotlivých orgánov [inštitúcií – *neoficiálny preklad*], a sú platení z rozpočtových

prostriedkov paušálne vyhradených v danej kapitole na tento účel. Formou výnimky sa za miestnych zamestnancov môžu považovať zamestnanci vykonávajúci výkonné úlohy v tlačových a informačných kanceláriách Komisie Európskych spoločností.

Na miestach výkonu práce mimo krajín spoločenstva sa za miestnych zamestnancov môžu považovať pracovníci prijatí na výkon iných úloh, ako sú uvedené v prvom odseku, ktoré v záujme služby nemohli byť pridelené úradníkovi alebo zamestnancovi s iným postavením v zmysle článku 1.“

11 Článok 79 PZOZ upravuje:

„V súlade s ustanoveniami tejto hlavy podmienky zamestnávania miestnych zamestnancov, najmä:

a) spôsob ich prijatia a ukončenia ich zmluvy,

b) ich dovolenka a pracovné voľno, a

c) ich odmena

určí každý orgán [každá inštitúcia — *neoficiálny preklad*] v súlade s existujúcimi predpismi a zvyklosťami na mieste, kde majú plniť svoje povinnosti.“

12 V zmysle článku 80 PZOZ, pokiaľ ide o sociálne zabezpečenie, inštitúcia zodpovedá za podiel zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie podľa existujúcich predpisov na mieste, kde zamestnanec bude plniť svoje povinnosti.

13 Článok 81 PZOZ stanovuje:

„1. Všetky spory medzi orgánom [inštitúciou – *neoficiálny preklad*] a miestnym zamestnancom, slúžiacim v členskom štáte, budú predložené príslušnému súdu v súlade so zákonmi platnými na mieste, kde zamestnanec plní svoje povinnosti.

2. Všetky spory medzi orgánom [inštitúciou – *neoficiálny preklad*] a miestnym zamestnancom, slúžiacim v tretej krajine, budú predložené rozhodcovskému súdu podľa podmienok, definovaných v rozhodcovskej doložke, obsiahnutej v zmluve zamestnanca.“

14 Nakoniec, podľa článku 236 ES „Súdny dvor má právomoc rozhodovať všetky spory medzi spoločenstvom a jeho zamestnancami v medziach a za podmienok stanovených služobným poriadkom alebo podmienkami zamestnávania“.

Vnútroštátne daňové predpisy a judikatúra

15 Bundesabgabenordnung (Spolkový daňový poriadok) ustanovuje, že daňové úrady sú oprávnené upraviť daňové otázky nie na základe formálneho posúdenia faktov, ale vzhľadom na ich skutočný obsah. Aj § 21 ods.1 tohto poriadku upravuje, že na posúdenie otázok daňového práva z ekonomického hľadiska je rozhodujúci ich skutočný ekonomický obsah a nie forma, ktorou sa navonok prejavujú.

- 16 Rovnako v súlade s ustálenou judikatúrou Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) sú daňové úrady oprávnené posudzovať pracovnú zmluvu samostatne na základe jej skutočného obsahu.

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 17 Zo spisu vyplýva, že pán AB, žalobca v konaní vo veci samej, nemecký štátny príslušník, je zamestnaný ako miestny zamestnanec Komisie od roku 1982. Do zamestnania nastúpil na stále zastúpenie Komisie pri medzinárodných organizáciách v Ženeve (Švajčiarsko). V roku 1987 bol preradený na delegáciu Komisie vo Viedni a od pristúpenia Rakúska k Európskym spoločenstvám 1. januára 1995 je zamestnaný na zastúpení Komisie vo Viedni. Na základe zmluvy z 1. júla 1994, ktorá nadobudla platnosť 1. mája 1994, bol zamestnaný ako miestny zamestnanec na dobu neurčitú, aby vykonával návrhové, plánovacie a kontrolné činnosti ako tlačový atašé tej istej delegácie a potom zastupiteľstva Komisie vo Viedni, a bol zaradený do triedy I, stupňa 35.
- 18 Podľa vnútroštátneho súdu od januára 1995 do marca 1998 žalobca v konaní vo veci samej vykonával činnosti, ktoré idú nad rámec tých, ktoré ustanovuje článok 4 prvý odsek PZOZ pre miestnych zamestnancov, pretože títo nemôžu byť poverení výkonom činností, ktoré sa vzťahujú na triedy I a II a zodpovedajú kategóriám A a B služobného poriadku. Zo spisov rovnako vyplýva, že dodatkom zo 4. júla 1997 bola pracovná zmluva dotknutej osoby zmenená s jej súhlasom a táto osoba bola zaradená do triedy III, stupňa 35, čo zodpovedá kategórii C služobného poriadku.

19 Až do konca roku 1994 bola dotknutá osoba oslobodená od povinnosti odvádzať vnútroštátnu daň z príjmov z dôvodu zamestnania, aké vykonávala v „inštitúcii, ktorej boli udelené výsady“ v súlade s rakúskou právnou úpravou. Otázka vzniká od 1. januára 1995, odo dňa pristúpenia Rakúskej republiky k Spoločenstvám. Dňa 5. mája 2000 Finanzamt vydal daňové výmery, ktorými vyrubil daň za roky 1995 až 1998, ako aj rozhodnutie o určení preddavku na daň z príjmu za rok 2000. Dotknutá osoba sa proti tomuto rozhodnutiu odvolala na Unabhängiger Finanzsenat, kde namietala, že činnosti, ktoré vykonávala, skutočne a reálne nezodpovedajú činnostiam, ktoré sú určené miestnym zamestnancom na základe právnej úpravu Spoločenstva.

20 Z návrhu vnútroštátneho súdu na začatie prejudiciálneho konania presnejšie vyplýva, že žalobca v konaní vo veci samej tvrdí, že na základe činností, ktoré vykonával, mal byť prijatý nie ako miestny zamestnanec, ale buď ako dočasný zamestnanec, alebo ako pomocný zamestnanec, respektíve v zmysle článkov 8 až 50a a 51 až 78 PZOZ, a poivat výhody ustanovení článku 13 protokolu, ktorý oslobodzuje od vnútroštátnej povinnosti odvádzať dane z platov, miezd a poitkov. Teda v súlade s Bundesabgabenordnung a judikatúrou Verwaltungsgerichtshof mal Finanzamt preskumat skutočnú povahu vykonávaných činností dotknutého a nevyrubit vnútroštátnu dan z príjmu, pretože tieto činnosti zodpovedajú tým, na ktoré sa vzťahuje kategória A služobného poriadku a ktoré sú štandardne vykonávané dočasnými alebo pomocnými zamestnancami, ktorí podliehajú daniam Spoločenstva.

21 Finanzamt je presvedčený, že je v právomoci inštitúcie Spoločenstva urit podmienky zamestnania svojich zamestnancov. Tento názor zdieľa aj Unabhängiger Finanzsenat, ktorý je toho názoru, že podmienky zamestnania určitého zamestnanca vyplývajú vylučne z danej zmluvy o prijatí do zamestnania. Žalobca teda mohol alebo mal svoju pracovnú zmluvu podriadiť súdnej kontrole na účel preskúmania jej zákonnosti, ktorú vykoná Súdny dvor.

22 Keďže podľa vyie uvedenej judikatúry Verwaltungsgerichtshof by mohlo dôjsť k úplnému oslobodeniu dotknutej osoby od dane tak na vnútroštátnej úrovni, ako aj

na úrovni Spoločenstva, Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien, sa rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Je v rozpore s článkom 13 prvým odsekom protokolu... zdanenie platov, miezd a požitkov, ktoré Spoločenstvá poskytujú svojim úradníkom a ostatným zamestnancom v členských štátoch iba vtedy, ak Európske spoločenstvá využijú svoje právo vyrubiť daň?

2. Je v rozpore s článkom 16 druhým odsekom protokolu... zdanenie platov, miezd a požitkov, ktoré Spoločenstvá poskytujú svojim úradníkom a ostatným zamestnancom v členských štátoch iba vtedy, ak je úradník alebo iný zamestnanec uvedený v oznámení v zmysle spomenutého článku a oprávňuje oznámenie uskutočnené na základe tohto článku automaticky daňové úrady členského štátu, aby vykonávali právo vyrubiť vnútroštátnu daň úradníkom a ostatným zamestnancom, ktorí v tomto oznámení nie sú uvedení, a teda zamestnancom, ktorých považujú Európske spoločenstvá za miestnych zamestnancov?“

O prejudiciálnych otázkach

- 23 Obe položené otázky sú navzájom vnútorne prepojené, preto je potrebné ich preskúmať spoločne.

- 24 Z týchto otázok uvedených v ich právnych a faktických súvislostiach je zrejmé, že vnútroštátny súd sa domáha v podstate určenia toho, či na účely použitia článkov 13

a 16 protokolu rozhodnutie inštitúcie Spoločenstva, ktoré stanovuje postavenie jedného z jeho zamestnancov a určuje jeho podmienky zamestnania, je záväzné pre vnútroštátne správne a súdne orgány, takže tieto orgány nemôžu vykonať nezávislé posúdenie právnej povahy prejednávaneho pracovného miesta.

- 25 Články 11 služobného poriadku a PZOZ v platnom znení upravujú tak pred, ako aj po 1. máji 2004 (deň nadobudnutia účinnosti nového služobného poriadku), že úradník alebo zamestnanec musí vykonávať svoje povinnosti a správať sa „výlučne v súlade so záujmami spoločenstiev; nevyžaduje ani neprijíma pokyny od vlády, orgánu, organizácie alebo osôb mimo svojho orgánu“.
- 26 Článok 2 služobného poriadku a článok 6 PZOZ v ich znení tak pred, ako aj po 1. máji 2004, ktoré sa okrem iného venujú zásade funkčnej nezávislosti inštitúcií Spoločenstiev, pokiaľ ide o výber úradníkov a zamestnancov, upravujú, že každá inštitúcia určí, kto bude vykonávať právomoci zverené týmto služobným poriadkom menovaciemu orgánu alebo kto bude splnomocnený uzatvárať zmluvy s ostatnými zamestnancami.
- 27 Táto inštitucionálna a funkčná nezávislosť je zaručená okrem iného udelením imunit a výsad, ktoré sú potrebné na realizáciu cieľov inštitúcií Spoločenstva na základe ustanovení vyššej právnej sily, teda v protokole. Je tam upravené, že niektoré kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov inštitúcií, ktoré určuje výlučne Rada na návrh Komisie a po porade s ďalšími inštitúciami, podliehajú v prospech Spoločenstva dani z plátov, miezd a požitkov vyplácaných im Spoločenstvom a zároveň sú oslobodené od vnútroštátnych daní z týchto plátov, miezd a požitkov (články 13 a 16 protokolu).

- 28 Z vyššie uvedených zásad a z rámca vyššie uvedenej právnej úpravy vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva majú rozsiahlu posudzovaciu právomoc a nezávislosť, pokiaľ ide o vytvorenie pracovného miesta úradníka alebo zamestnanca, pokiaľ ide o výber úradníka alebo zamestnanca na účel obsadenia vytvoreného pracovného miesta a pokiaľ ide o druh pracovného pomeru, ktorý uzavrú so zamestnancom, a to v hraniciach ustanovení služobného poriadku a PZOZ, ako aj rozpočtových možností.
- 29 Rovnako konštatoval generálny advokát v bode 16 svojich návrhov, že výlučne Rada je oprávnená na základe článku 16 protokolu určiť rozsah pôsobnosti *ratione personae* daňového systému, ktorý je ustanovený v článku 13 toho istého protokolu.
- 30 Nezávislosť inštitúcií Spoločenstva je rovnako zvýraznená faktom, že v súlade s článkom 79 PZOZ podmienky zamestnávania miestnych zamestnancov a najmä spôsob ich prijatia stanovuje dotknutá inštitúcia Spoločenstva. Keďže pojem „spôsob ich prijatia“ nachádzajúci sa v uvedenom ustanovení zahŕňa určenie právneho režimu dotknutých zamestnancov, skúmaný text vylučuje, že vymedziť tento režim by mohol iný orgán ako inštitúcia Spoločenstva.
- 31 Tento záver potvrdzuje aj judikatúra Súdneho dvora, podľa ktorej udelenie postavenia úradníka alebo zamestnanca je možné iba na základe formálneho právneho aktu dotknutej inštitúcie a nemôže sa zakladať na rozhodnutí vnútroštátneho správneho alebo súdneho orgánu. Toto by v skutočnosti predstavovalo zasahovanie do sféry nezávislosti inštitúcií Spoločenstva (rozsudky z 11. marca 1975, Porrini a i., 65/74, Zb. s. 319, bod 15 a bod 2 výroku, a z 3. októbra 1985, Tordeur a i., 232/84, Zb. s. 3223, body 27 a 28).

- 32 Právny režim úradníkov, dočasných zamestnancov a pomocných zamestnancov na jednej strane a právny režim miestnych zamestnancov na druhej strane obsahuje základné odlišnosti, pokiaľ ide o ich právnu povahu. Zatiaľ čo pracovné miesta úradníka, dočasného zamestnanca a pomocného zamestnanca sú regulované výhradne právom Spoločenstva a spory z pracovných vzťahov patria do právomoci iba súdov Spoločenstva, pracovné vzťahy miestnych zamestnancov podliehajú zmiešanej úprave tvorenej právnou úpravou Spoločenstva a vnútroštátnymi prameňmi práva a prípadné spory z pracovných vzťahov patria do právomoci vnútroštátnych súdov. Nakoniec, miestni zamestnanci nepožívajú výhody vyňatia z vnútroštátneho zdanenia plátov, miezd a požitkov vyplácaných Spoločenstvom.
- 33 Právny režim dočasných a pomocných zamestnancov je v širokej miere podobný režimu úradníkov. Tak dočasní zamestnanci, ako aj pomocní zamestnanci sú v podstate podriadení rovnakým požiadavkám v prípade podmienok ich prijatia, majú rovnaké práva a povinnosti, ktoré sú ustanovené pre úradníkov podľa článkov 11 až 25 služobného poriadku, podliehajú rovnakej úprave, pokiaľ ide o trvanie a rozvrh práce, požívajú v podstate rovnaké práva v prípade dovolení a nakoniec, keďže podliehajú rovnakej právnej úprave, môžu uplatňovať rovnakú právnu ochranu pred súdmi Spoločenstva.
- 34 Vzhľadom na nezlučiteľnosť medzi právnym režimom úradníkov, dočasných zamestnancov a pomocných zamestnancov na jednej strane a miestnych zamestnancov na druhej strane, vymenovaním miestneho zamestnanca na miesto úradníka, dočasného zamestnanca alebo pomocného zamestnanca v súlade s judikatúrou Súdneho dvora skončí *ex officio* jeho predchádzajúci pracovný vzťah a naopak, opätovné vykonávanie svojich starších činností zakladá nový pracovný vzťah a nie pokračovanie predošlého služobného pomeru (rozsudok z 25. júna 1981, 105/80, Desmedt, Zb. s. 1701, bod 15 a výrok.). Za predpokladu, že pracovný vzťah žalobcu by sa v zásade mohol považovať za vzťah dočasného zamestnanca alebo pomocného zamestnanca, musel by sa kvalifikovať ako nové zamestnanie, a to vylučuje v súlade s vyššie uvedenými rozsudkami Porrini a i. a Tordeur a i., aby takéto nové zamestnanie vzniklo na základe právneho aktu iného orgánu, než je inštitúcia Spoločenstva.

- 35 Zaradenie určitej osoby ako „miestneho zamestnanca“ príslušným orgánom inštitúcie Spoločenstva a povaha pracovného vzťahu, ktorá je upravená v zmluve o prijatí dotknutého zamestnanca, nemôžu byť spochybňované na základe nezávislého posúdenia vnútroštátneho správneho alebo súdneho orgánu. Uznať takúto možnosť by znamenalo uznať vnútroštátnemu orgánu právomoc zasahovať do sféry nezávislosti inštitúcií Spoločenstva a určovať právnu povahu zmluvy zamestnanca týchto orgánov, čo by znamenalo zasahovanie v zmysle judikatúry citovanej v bode 31 tohto rozsudku.
- 36 V rámci účinnej súdnej ochrany, ktorú zamestnanec požíva v tomto prípade, mu musí byť určite dovolené spochybniť zaradenie jeho režimu zamestnania vzhľadom na ustanovenia PZOZ. Toto oprávnenie však musí patriť iba do právomoci súdov Spoločenstva, keďže kontrola zákonnosti rozhodnutia príslušného orgánu inštitúcie Spoločenstva, ktorým sa priznáva postavenie úradníka alebo zamestnanca a ktoré prostredníctvom uzavretia príslušnej zmluvy určuje právnu povahu pracovného vzťahu, nemôže byť v právomoci vnútroštátnych súdov.
- 37 Pokiaľ ide o vnútroštátne súdy, tie zostávajú príslušné v súlade s článkom 81 PZOZ pre rozhodovanie sporov, ktoré sa týkajú pracovných podmienok miestnych zamestnancov, ako je ustanovené v článku 79 PZOZ. Právny akt inštitúcie Spoločenstva určujúci právny režim jeho zamestnancov však nemôže byť pred týmito súdmi spochybnený.
- 38 Je potrebné nakoniec zdôrazniť, že režim upravený v protokole, podľa ktorého úradníci a určití zamestnanci Spoločenstva podliehajú výlučne zdaneniu v prospech Spoločenstva, slúži jedinému účelu, a to dosiahnuť posilnenie nezávislosti orgánov Spoločenstva a nie uprednostňovať alebo spôsobiť vyňatie ostatných zamestnancov z povinnosti odvádzať dane, ako je upravené v daňovom zákone miesta pôsobenia.

- 39 So zreteľom na uvedené úvahy je potrebné odpovedať na položené otázky, že na účely uplatnenia článkov 13 a 16 protokolu rozhodnutie inštitúcie Spoločenstva, ktoré stanovuje postavenie jedného z jeho zamestnancov a určuje jeho podmienky zamestnania, je záväzné pre vnútroštátne správne a súdne orgány, takže tieto orgány nemôžu vykonať nezávislé posúdenie právnej povahy predmetného pracovného miesta.

O trovách

- 40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Na účely uplatnenia článkov 13 a 16 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev rozhodnutie inštitúcie Spoločenstva, ktoré stanovuje postavenie jedného z jeho zamestnancov a určuje jeho podmienky zamestnania, je záväzné pre vnútroštátne správne a súdne orgány, takže tieto orgány nemôžu vykonať nezávislé posúdenie právnej povahy predmetného pracovného miesta.

Podpisy